

נוצם זייד

יול ע"י מכון "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק
שכונת "רמות דוד" קרעטשניף - קרית גת

פרשת כי תשא תשפ"ב + גליון נ"א

דא"ח מכ"ק מרן
ארמו"ד שלי"ט"א

ניעים וראתך

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' וגו' ולא יהיה בהם נגף" (ל, יב).

וג"ל הכתוב עפ"י המשל שהמשיל המגיד מדובנא, משל לשר שחטא בחטא גדול לפני המלך ואסרוהו בכדי להעמידו לדין ומשפט לראות איזהו העונש החמור שיושת עליו על עבירה נוראה כל כך, אסף המלך את כל שריו בכדי לדון כדת מה לעשות באיש, זה אומר בסקילה וזה אומר בשריפה וכו', והנה קם אחד השרים ואומר – אדוני המלך אל יחר אפך בעבדך בדברי אלה, איני מזלזל כלל בחטאו הגדול של אותו שר הוא פגע בכבוד המלך ובכבוד המלכות כולה וראוי הוא לכל מיתה שבעולם, אבל בחשבי ראיתי שהנה המיתה הארוכה ביותר שישיתו עליו הוא צער של כמה דקות ואם דינו כסיף אזי הוא רגע חדא וימות, והאיך יכיר הוא בחטאו הגדול אשר חטא לפני המלך, אנו צריכים שיצטער שנים רבות ע"כ, לכם עצתי שירוממהו וינשאהו המלך בתפקיד נעלה יותר ממה שהיה עד היום, כאשר מתקוק תפקידו יהיה עליו להתיצב מדי יום ביומו לפני המלך, ומה מאוד יגדל צערו ובשתו לעמוד לפני המלך בראותו שהוא חטא לפני המלך ולא די שלא הענישו אלא נישאו על כל השרים ועבדי המלך, וזה יגרום שכל ימיו יכיר בחטאו ויצטער על כך צער עולם ולא צער לכמה דקות.

המשך בעמוד ב'

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד
הקוד"ט ה"נעים ישראל" זיע"א

ניעים ישראל

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם" (ל, יב).

כשיגיע עת הגאולה ה' יסתיר מלהביט במדרשים

גל"פ הכתוב עפ"י ששמעתי מכ"ק אאמו"ר זיע"א, שאבה"ק מוהרא"ז מקרעטשניף זיע"א שאל את אבה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זיע"א, 'אבי האיך אתם מתפללים כל כך על הגאולה העתידה הלא מובא במדרש תלפיות את גודל הצרות הרבות והרעות שיעברו כלל ישראל קודם התגלות מלך המשיח, ענה לו מוהר"ם 'כשהקב"ה ירצה לגאול את ישראל עם קרובו לא יסתכל קודם לכן במדרש תלפיות'.

ועפ"ז יתבאר הכתוב דנן 'כי תשא את ראש בני ישראל' היינו כאשר יגיע עת הגאולה לישראל, אזי 'לפקודיהם' לשון חסרון כידוע, כלומר שהקב"ה יחסר מאיתנו את הצרות והרבות והרעות שאנו צריכים לעבור, כי השי"ת ב"ה ברוב רחמיו וחסדיו עמנו תמיד - לא יביט במדרש תלפיות.

ועפ"ז יתבאר נמי הכתוב 'ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא' (דברים לא, יח), ותמיה רבה היא האיך השי"ת ב"ה אבינו אב הרחמן 'ה' ה' א-ל רחום וחנון' יסתיר פניו מבניו 'בנים אתם לה' אלוקים' לרגע כמימרא ואע"פ שהרכו לחטא ולפסוע לפניו הא קימ"ל (ש"ת הרשב"א) ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא.

אלא בוודאי שהכוונה הוא שהקב"ה יסתיר את פניו מהביט במדרש תלפיות, שמוכא שם את המשך בעמוד ב'.

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם". פקודה הוא לשון חסרון משון הכתוב 'ולא נפקד ממנו איש', וכתוב עוד 'ויפקד מקום דוד', וחטא נמי לשון חסרון הוא, ובקשרתי שטוחה לפני ממ"ה רוקב"ה שלא נהיה בכחירת 'וכאשר אבדתי אבדתי' אלא 'כי תשא את ראש בני ישראל' שהקב"ה ישא את ראש בניו, 'לפקודיהם' היינו מחטאיהם (כלומר לעוררם בתשובה), אע"פ שכלל ישראל חטאו 'לא הביט און כיעקב', אלא 'כי תשא את ראש בני ישראל' רוקב"ה ירים קרנם של ישראל וכאשר ירום ה' קרנם של ישראל כבר לא יראה את חסרונם וצרותיהם.

הצרות הרבות והרעות קודם התגלות מלך המשיח.

♦ ♦ ♦

כשיגיע עת הגאולה ה' יסתיר עוונות ישראל

או יאמר "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" ע"ד ארז"ל (סנהדרין צת).
 'אין בן דוד בא אלא כדור שכולו זכאי או כדור שכולו חייב, בשלמא זכאי ניהא, הא חייב האיך, ע"י תשובה כארז"ל (שם פ): 'אין ישראל נגאלים אלא בתשובה', וזהו 'ואנכי הסתר אסתיר פני', מעוונותיהם של ישראל.

ועפ"י יתבאר נמי הכתוב דנן, 'כי תשא את ראש בני ישראל', היינו כאשר יגיע עת הגאולה, 'לפקודיהם' לשון חסרון כידוע, כלומר אע"פ שיהיה דוד שכולו חייב, 'ונתנו איש כופר נפשו' 'איש' רומז לה', כדאיתא (שם צג): 'אין איש אלא הקב"ה שנאמר ה' איש מלחמה', 'כופר נפשו' היינו שיתכפר עוונותיהם של ישראל.

♦ ♦ ♦

"כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש כופר נפשו".

כשהקב"ה חפץ להגביה אדם מזמין לפניו עני הגון לצדקה

נ"ל דהנה כשהקב"ה חפץ באדם ורוצה להעלותו במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש אזי הוא מזמין לפניו עני הגון, וזהו 'כופר נפשו' היינו דבנוסף לכך שהוא ממתיק עליו את כל הגזירות הרעות, הוא אף מזכך את נפשו ועי"ז יכול לעלות במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש.

וזה מה שקלל ירמיהו את אנשי ענתות, 'אפילו בשעה שכופין את יצרן ומבקשים לעשות צדקה לפניך, הכשילם בכנ"א שאינם מהוגנין כדי שלא יקבלו עליהן שכר' (ב"ב ט), וקשה הלא סו"ס נתן צדקה ומה אשמתו בכך שלא ידע להבחין אם כנים דבריו שהוא עני הגון או לא, וכי בעבוד זאת גרידא לא יקבל שכר על כך, אך הענין הוא, כנ"ל דכשהקב"ה חפץ באדם ורוצה להעלותו במעלה ומדריגה הוא מזמין לפניו עני הגון, ומהא דלא זימן לפניו השי"ת עני הגון, ש"מ דאינו ראוי לזאת דחטאו גרם לכך.

וזהו 'כי תשא את ראש בני ישראל' פירש כאשר חפץ ה' באדם ורוצה לישא את ראשו להעלותו במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש, אזי 'ונתנו איש' הוא מזמין לפניו איש הגון, ועי"ז 'כופר נפשו' יכפר ויזכך את נפשו ויעלה מעלה במסילה העולה בית א-ל במעלות הצדיקים.

♦ ♦ ♦

ועפ"י פירש הכתוב (תהלים צד, א) 'אל נקמות ה' דאם ח"ו חטאו ופשעו בני' וצריך להענישם ח"ו עפ"י הדין 'א-ל נקמות ה' אזי אנו מבקשים שיהיה 'א-ל נקמות הופיע' שהעונש והנקמה יהיה באופן הנ"ל, ע"י שהקב"ה יופיע וישפיע רוב טובה וכרכה לעם קרובו ואז תגדל הבורשה.

ובזה פי' אאמו"ד זיע"א הכתוב 'קטנתי מכל החסדים' (בראשית ל, א) 'קטנתי' שנעשה האדם קטן ושפל בעיניו, ולכו נשבר בקרבו 'מכל החסדים' בראותו שלא די שלא הענישו השי"ת על רוב עוונותיו אלא עוד הגדיל חסדו להשפיע עליו רוב שפע ברכה ורחמים וחסדים גדולים ועצומים על אף שלא היטיב מעשיו כלום.

ובזה נראה לפירש הכתוב דאם ח"ו חטאו ופשעו בני ישראל וצריך להענישם ח"ו, אזי אנו מבקשים מהקב"ה שהעונש יהיה באופן הנ"ל, ע"י 'כי תשא את ראש בני ישראל' שהקב"ה ינשא וירומם קרנם של ישראל, 'לפקודיהם' ויפקדם בדבר ישועה ורחמים, ואזי מגודל כושתם שלא די שלא הענישם ה' אלא גידלם ונישאם ופקדם בדבר ישועה ורחמים, 'ונתנו איש כופר' 'כופר' לשון כפרה היינו שישוכו בתשובה שלימה לה' לכפר על עוונותיהם, 'נפשו לה' ויתנו את כל נפשם לעבוד את ה' ית"ש במסירות נפש.

ובזה נבוא בתפילה לה' 'ולא יהיה בהם נגף' שהקב"ה ירחם עלינו ויסוד המגיפה מקרבנו שזה פחות יקרב (אם בכלל) את לבן של ישראל לאביהם שבשמים מזה שהקב"ה ישפיע לישראל עם קרובו השפעות טובות וברכות טובות דעי"ז יעבדו אותו יתברך במסירות נפש.

♦ ♦ ♦

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו' ולא יהיה בהם נגף" (ל, יב)

נ"ל בדרך צחות בענין המצב השורר בעולם שמורים על איסור להתאסף לאנשים רבים יחדיו, ר'אש בני ישראל ר"ת רב"י, וזהו 'כי תשא את ראש בני ישראל' אם מנשאים האנשים עצמם לכוא בצל קודרתו של רבם, אזי 'לפקודיהם' יפקדו ויוושעו ככל טוב, 'ולא יהיה בהם נגף' וד"ל.

♦ ♦ ♦

(שוד"ט ליל שב"ק כי תשא - פדה)

♦ "ושכרתי כפי עליך..." ♦

עיירת מולדתי הינה 'רימניץ' שבמולדובה, העיירה שהתפרסמה בזכות הצדיק ששכן בתוכה משך שנים ארוכות ה"ה הרה"ק רבי חיים זאנוויל זיע"א.

שלטון הקומוניסטים עשה חורבן ברחבי ברית המועצות, מתוך 60,000 תושבי רימניץ, שליש מהם היו יהודים שלא ידעו מאום על יהדותם, מספר עצום המונה לכ-20,000 תושבים, הפחד שרר ברחובות לא להזדהות כיהודי ולהיות מואשם בבגידה במולדת באמא רוסיה, כשהגזר דין ידוע מראש...

הרה"ק מרימניץ זיע"א פעל במסירות נפש ממש ועבר מבית לבית לחזק לבבות נשברים לאביהם שבשמים, כידוע הוא היווה את הקשר היחיד לאידישקייט, אדמו"ר ורב, דיין ומוהל.

הוא חצה יערות מושלגים בכפור חודר עצמות, וחמק מבין שיניהם של חיות טרף, בכדי למול עוד ילד יהודי שהוריו הסכימו, על אף הפחד ששרר בגין האשמה שיכולה להגיע בהיודע על הברית שהתקיים.

סיפורי מסירות הגוף והנפש בכדי לקיים מצוות ה' ידוע לכל.

גם לביתנו זכורני שהגיע לפעמים להפיח רוח חיה בנשמתנו היהודית הבעורה, וסופר לי שאף זכיתי שהצדיק יחזיק אותי בין זרועותיו הק' אחרי הולדתי.

בשנת תשל"ג בהיותי בגיל 10 החליט הרה"ק שהוא עוזב את ברית המועצות, ועל אף החלטתו הגמורה כשרגליו כבר עמדו על הרכבת עם כל חפציו ומטלטליו אמר "אם יבטיחו לי שיהיה לי מנין לתפילה אני חוזר..."

רבינו זיע"א מששמע שהרה"ק החליט לעלות ולכונן את עפר הארץ, איווה לדבר על לב הצדיק שישכון כבוד בעיר קרית גת, התכנית כבר נרקמה והיה מנוי וחתום משיגיע הרה"ק מרימניץ לשדה התעופה בלוד, הוא בעצמו יקבל שם את פניו ולשכנעו ולהביאו ברכבו הביתה אל קרית גת, וידבר על ליבו לקבוע את משכנו בעיר.

אך מה יצא הדבר ובאותו ערב שהרימניצ'ער זיע"א נחת בארץ ישראל, התקיים בבית רבינו

שמחת הוואך נאכט לבנו הגדול כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

אני עליתי ארצה בשנת תשנ"א ממש בשלהי חומת הברזל בברית המועצות ולאחר תקופה באתי להתגורר בקרית גת.

במשך השנה התוודעתי אל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ומשם אט אט החלה התקשרותי לרבינו הקוה"ט זיע"א.

עובדות קודש רבות שבדידי הוה עובדא ישנם באמתחתי, אך ברצוני לפתוח כעת בסיפור על בן דודי שנפטר בשבוע שעבר ויה"ר שיהא דברים אלו לעילוי נשמתו.

♦ ♦ ♦

בן דודי, אדוארד בן בנימין בירגר ע"ה, שירת כחייל ועלה ונתעלה עד שנהפך לקצין בחיר בצבא רוסיה עד לדרגת סגן אלוף, עד לשנת תשנ"ה שבה החליט שברצונו לחון את עפר ארץ ישראל ועלה מברית המועצות, אף הוא התגורר בקרית גת.

בשנת תשס"ב חלה נואשות במחלה הארורה שהתפשטה בכל גופו רח"ל. לאחר בדיקות מעמיקות בישרו לו הרופאים שאין טעם שיסבול טיפולים שאין סיכוי שיעזרו משהו במצב כזה, ולהערכתם הוא יכול להתחיל לספור 30 יום בספירה לאחור... חודש ימים שנותר לו לחיות שהם מעריכים לבן אדם במצב בריאותי כמוהו הינה ממש בנדיבות...

שבור ורצוף מלווה בבכיות נוראות הוא סיפר לי על מצבו הקשה שהרופאים אומרים נואשות ואין בידם מה לעשות, ובמילים רפויות ושבורות רמז לי על פרידה... שמסתמן כי בחלוף חודש אחד בלבד כבר לא יוכל לדבר איתי כמו שעושה כעת.

מצבו של שאר בשרי מאד נגעה לליבי, אבל מה אוכל לעשות במקום שכל טובי הרופאים הרימו את ידיהם, וגם מבלי להיות מבין ברפואה בשמעתי על המחלה המקננת בכל גופו ידעתי שלא צריך להיות רופא בביל לנבא לו על החודש האחרון לחייו עלי אדמות.

ואז נצנצה בי הרעיון ודברתי לאזניו המיואשות כבר מלשמוע על מצבו, 'תשמע! יש כאן בקרית גת רבי שהנני מקושר אליו מאד, ואולי תרצה להתלוות אלי ולהיכנס לקבל ברכתו, על אף

שבמצב שלך צריך ממש נס של תחיית המתים, אבל יודע אני שבכוחו של הרבי לחולל אותות ומופתים', הוא לא התנגד כלל, ובלאו הכי להפסיד בוודאי לא היה לו מה להפסיד.

בתו היחידה שהתגוררה בקנדה הרחוקה בשמעה מצבו של אביה מיהרה לעלות על מטוס ולהגיע לשהות לצד אביה בימיו הספורים לחייו. גם היא הצטרפה ללכת איתו להתברך מהרבי. כך נכנסנו שלושתינו בצוותא - אני, בן דודי, ובתו היחידה אל הקודש פנימה.

לאחר שהצגתי את בן דודי לפני הרבי, הוא פרץ בבכי מטלטל על מצבו הרפואי העגום. הרבי התעניין בנבחי הפרטים, ופלט אנחה כבדה מפיו, היה נראה שהרבי אף הוא מבין שהמצב הוא הגרוע מכל, וצריך נס גלוי להושיעו מהמצב הזה, הרבי השתתף בצערו וכאבו, ולאחר התעניין אצלו על מצבו הרוחני ביהדות, אך לצערנו לאחר שחי כל ימיו תחת השלטון הסובייטי, ובפרט שנלקח לשרת בצבא הרום של רוסיה, לא ידע כמעט כלום על אידישקייט.

הרבי החדיר את מבטו לתוך עיניו ואמר לו 'אם תיקח בידך קבלה טובה ותקפיד בכל יום להניח תפילין תיושע בדבר ישועה ורחמים בבריאות איתנה לאורך ימים טובים'. מבלי להתמהמה הוא קיבל את הקבלה על עצמו לאלתר, והרבי בירך אותו בברכות וישועות ורפואה שלימה, והוא יצא שמח וטוב לב.

מיותר לציין את פועלו של ברכתו של הרבי, לאחר שרק בשבוע שעבר ליווינו אותו למנוחת עולמים, וב"ה האריך ימים עוד 20 שנה נגד כל הסיכויים ודברי הרופאים ת.נ.צ.ב.ה.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מגף דינה וישועה באהרי צדיקים

בחדרת כבוד וברנשי גיל ושמחה
משגרים אנו ברכת מולא טבא וגדיא יאה

להוד כ"ק אדמו"ר
מטשערנאוויץ שליט"א

לדגל המחאה השרייה במעונו
בלידת בתו בשעטומ"צ למזל"ט
ויהא דעווא שיכח לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים,
וירווה ממנה ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה
לתפארת רבותני דקדושים אמן

ברכת מזל טוב מיוחדת שגרה
להרבנית הצדקנית תליט"א

אמה של מלכות
ויה"ד שדויה רוב נחת מכל יוצ"ח

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

• כ"א אדר תקמ"ז •

יומא דהילולא קדישא
מצד יקו הדרוה"ק זיע"א

זיעם הנשמות

תולדותיו: הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זצוק"ה נולד בשנת תע"ז לאביו הרה"ק ר' אליעזר ליפא ליפמן זצוק"ל, עוד בצעירותו למד קבלה לפי שיטת האר"י, ואח"כ הצטרף עם אחיו הרה"ק ר' זושא מאניפולי זצוק"ל להמגיד ממעזריטש זיע"א, למד אצל ר' הנינא ליפא מחלמניק תלמיד הבעש"ט, ידוע אשר ערך מסעות גלות קשות עם אחיו הרבי ר' זושא זיע"א, אחר פטירת המגיד ממעזריטש הפך לרבי בארצות גליציה ופולין, הקים בליז'ענסק ביהמ"ד ורבים נהרו לברכותיו ועצותיו, דברי תורתו נלקטו לספר "זעם אלימלך" אשר בנמצא בכל תפוצות ישראל, מסופר על הרבה סיפורי ישועות שפעלו עם הספר הק' **זעם אלימלך**, וכמו"כ כידוע אשר רביה"ק **הזעם ישראל זיע"א** היה מקושר לספרה"ק ברמ"ח ושס"ה וכן החדיד לצאן מרעיתו לקבוע לימוד בספרה"ק, ומדי שבת בשבתו היה לומד בספרה"ק על סדר הפרשה בתנועה מיוחדת בדביקות עילאה והשתפכות הנפש בבכיות עצומות, אשר היה מעורר כל הלכות שהיו נכוחים, וכמו"כ הרבה ישועות פעלו עם הספרה"ק והרבה תשובות ענה אחר העיון בספרה"ק. נלב"ע כ"א אדר תקמ"ז ומנוחתו כבוד בליז'ענסק שבפולין.

בימיו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך זיע"א במשול הקיסר של מדינת עסטרייך, יצא גזירה מהקיסר אשר כל מי שיש לו בת אשר הגיע לפרקא איננו רשאי להשיאה לאיש עד אשר יביא לפני הקיסר ארבע מאות זהובים לאוצר המלך, הזאת ידוע אשר בימים ההם היו סכום של ארבע מאות זהובים נחשבים לסכום גדול מאוד, עד כי מי שהגיע במזלו ויש לו סכום הגון כזה נחשב לאמיד גדול, לזאת כאשר נתפשט גזירה מרה זו ולא יכלו לשלם הסכום הזה, ונתרבה הדעה אשר הרבה בתולדות נשאריו וישבו עגונות וגלמודות ולא יכלו להנשא מחמת אשר לא היה לאביהן ליתן הסכום הלו, ותדי צעקה גדולה ומרה בארץ הזאת תעל שוועתם השמימה.

בכפר א' סמוך לליז'ענסק היה דד איש אחד הגון ויר"ש והוא היה עני וגם לו הייתה בת אשר הגיע לפרקא, ונתקרה לו באותו זמן שידוך הגון וטוב מאוד, אשר היה ביכולתו להשיאה כי המשוך לא רצה ממנו שום מוהר ומתן, אולם גזירה זו של לשלם סכום כזה לקיסר לא היה ביכולתו כי הוא היה עני מרוד מאוד, והיה לו מזה צער גדול ועג"כ ני תעקב השידוך בגלל זה, וידע אשר יעברו שנים ואף אדם לא ירצה לישא אותה מחמת רוב שניה ועניותם, וכעת הזאת הזמן לו הקב"ה שידוך הגון ורצים לישא אותה בלי שום מעות מצידו אבל הגזירה הדעה עומדת לשטן לו.

ויהי פע"א יושב האיש הג"ל במד נפש וכדוב יגון ואנחה על זה הרב עד שכמעט נעשה חסר לב, קם ורץ במרת נפשו לליז'ענסק הסמוכה להרה"ק הר"ד אלימלך זיע"א, ואך אשר דרך על מפתן קדשו של הר"ד א מחמת רוב צערו אמר בבהלה בזה"ל: "דבי יש לי דין תורה עם השי"ת" וכאשר אמר הדברים האלה נתיישב תיכף בדעתו באומרו מה זה שדברתי כ"כ בעזות וחוצפא כלפי שמיא, ולפני מי דיברתי זאת, והתחרט מאוד על הדיבורים האלה וחשב שבדוראי עכשיו ידבר הרבי אליו קשות ויענישוהו על ככה וירחפוהו מביתו, ורצה לרוץ בחפזו ולברוח מבית הרבי, אולם קול דממה דקה נשמע מפי הרבי: "עמוד בני עמוד, אתה אמרת שרצונך לדון ברין עם השי"ת - טוב הדבר, אולם ידוע מה שאמרנו הו"ל (אבת פ"ד) "אל תהי דן יחיד" לזאת לך אל שני הדיינים שלי ואמור להם בשמי שיבואו לישיב עמי ברין", אז נתפחד האיש הג"ל מאוד אולם מה יעשה כי את דבר הרבי אין להשיב כי היו ידאים כל העולם את הרבי ר' אלימלך, ואשר דבר מדבריו לא נפל ארצה, והלך האיש ההוא בע"כ במד נפשו אל הדיינים ואמר להם בשם הרבי שתיכף יבואו אליו כי צריך לישיב עמו בר"ת.

כאשר באו הדיינים עם האיש ההוא לרבי, אמר הרבי להאיש סדר טענתך ודבר נשמעה, אז התחיל האיש לטעון: "הנה השי"ת נתן לנו התורה הק' ובה תרי"ג מצוות אשר ציוה לנו לשומרה ולקיימה, והנה המצווה הראשונה בתרי"ג הוא פריה ורביה כדכתיב (בראשית ט') "ויאמר להם פרו ורבו ומלאו וגו'", ועתה גוד הקיסר על מדינתנו שלא להשיא איש את בתו עד אשר יתן ארבע מאות זהובים לאוצר המלך, ומי נמצא בדרותינו אשר ביכולתו ליתן סך עצום זה, ולזאת יושבים הרבה בתולדות עגונות וגלמודות בבית אביהן וגם לי יש בת בוגרת אשר הגיעה לפרקא, וכעת הזמן לי הקב"ה שידוך טוב והגון ודבר גודה זו מונע משידוך זה לצאת לפועל, וא"כ כביכול אתה עושה תורתך פלסתר וח"ו יבוטל מצוות עשה ראשונה בתרי"ג, לזאת טענתי שיעשה השי"ת ויבוטל הגזירה הנוראה הזאת".

אחד מחסדי הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק היה סוחר במשקאות חריפים, סוחר ביי"ש. לפני חג הפסח היה החסיד מכן חבית גדולה של יי"ש, אותה היה נוהג להבדיר אל מעבר לגבול ולמכרה, ומחרווח היה קונה ומכין את כל צורכי חג הפסח.

אותה שנה, נסע החסיד בעגלה עם חבית היי"ש שלו. בזמן שניסה החסיד להבדיר את הגבול, תפסו אותו שומרי הגבול והחזירו את מטענו היקר, ואכן, החסיד נקלע למצב קשה ביותר. כל כספו מושקע בחבית היי"ש, ואם איננו יצליח למכרה, הרי הוא נשאר חסר פרנסה, ומהיכן יביא את כל צורכי חג הפסח?

מיד חזר החסיד ורץ מהר לרבי שלו, הרבי ר' אלימלך. החסיד סיפר לרבו ברמעות שליש את כל המוצאות אותו ואת מצבו הכספי הקשה, וביקש לשמוע את עצת הרבי. אמר לו הרבי ר' אלימלך לחזור לשומרי הגבול ולהגיד להם שקדחת כאן טעות, ושהחבית אינה חבית של יי"ש כי אם חבית של מים, ועליהם רק לטעום מהחבית כדי להוכיח בזאת.

והחסיד, שהוא חסיד אמיתי, עשה כעצת הרבי, חזר אל שומרי הגבול, ואמר להם שזו חבית של מים ועליהם רק לטעום וכו', טעמו השומרים, ואכן היו אלו רק מים. מיד החזירו את החבית לחסיד שמיהר להטעינה על עגלתו ולחזור לרבי ר' אלימלך.

נכנס החסיד לרבי והתחיל בוכה שנית ברמעות שליש. "היתה לי חבית של יי"ש שאותה אמר הייתי למכור ברווח ולקנות את כל צורכי חג הפסח. עכשיו, כשהחבית יי"ש הפכה לחבית מים נשארתי חסר כל וללא פרנסה לפרנסה, ומהיכן אשיג את כל צורכי החג?"

אמר לו הרבי, "טעם גם אתה מהמשקה שבחבית". טעם החסיד מהמשקה ומצא שאכן הוא יי"ש משובת, וליהודי היה כל צרכי פסח בהרחבה גדולה.

(עד כאן סיפור אחד מתוך שלושת הסיפורים שנוהגים החסידים לספר כי הם סגולה להשיג כל צורכי החג ברווח לקדאת הפסח.)

פעילויות נשמת

אדוארד

בן בנימין בירגר
ע"ה

נפ' ו' אדר א' תשפ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י ידידינו הנכבד
ה"ר אורי קורוטקי ה"ץ

פעילויות נשמת

מרדכי יחזקאל

בן ר' יעקב צבי
קורנפלד ז"ל

נפ' י' אדר א' תשפ"ב
המנוח לא השאיר אחריו יורע

ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י ידידינו הנכבד
החפץ בעילום שמו

פעילויות נשמת

ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה השוריה במעוננו בליות נכדו
הניק ישראל ניסן ראזענבוים נ"ו

בן לבט הרב חיים מרדכי שליט"א
יה"ד שידוהו כ"ק אדמו"ר שליט"א

רוב נחת וקדושה ממנו ומל יוצ"ח,
מתוך בריות נופא ונורא מעליא.

בקה"ה אל מול פני הקדוש
מנחם מענדל בן זלמטא לאה
שלום מרדכי בן זלמטא לאה
פרוכט

טובות נשמת

הרה"ק רבי ר' אלימלך

בן ר' אליעזר ליפמן

מליז'ענסק זצוק"ל

נלב"ע כ"א אדר תקמ"ז

זכותו יגן עלינו
ועל כל ישראל אמן

הונצח ע"י ידידינו
החפץ בעילום שמו

השמחה במעונם

ברכת מזל טוב

שננה בוח לידידינו הנכבדים

ה"ר מאיר ליבנטשניץ ה"ר
"פסת דוד" - ק"ת ש
לדגל אודיס בתו בשעש"מ"צ

...
ה"ר אברהם יצחק פרלשטיין ה"ר
"פסת דוד" - ק"ת ש
לדגל הולדת בתו למולט

...
ה"ר שידוהו מכל יוצ"ח רוב נחת
קדושה, עם שמחת תמיד
באהליהם

זיכות

אברהם ישעיה בן ציון

בן חיה גילה

להצלה בכל העינים ברוחניות
ובנשמות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אופק ק"ת נת

הדלקת נרות: 5:01
יצאת השבת: 6:07
זמן ר"ת: 6:43